

Sygn. akt II K 465/16

2 Ds. 397/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 14 lutego 2017 r.

Sąd Rejonowy w Lwówku Śląskim, II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący SSR Roman Chorab

Protokolant Judyta Kurmańska

po rozpoznaniu w dniu 19.12.2016 r., 07.02.2017 r. i 14.02.2017 r.

sprawy **M. K. (1)**

urodz. (...) w M.

syna J. i M. z d. D.

oskarżonego o to, że:

I. w dniu 22 czerwca 2016 roku po uprzednim pokonaniu zamka drzwi wejściowych lokalu mieszkalnego za pomocą przerobionego klucza, wszedł do jego wnętrza skąd zabrał w celu przywłaszczenia pieniądze polskie w kwocie 600 złotych i 4 paczki papierosów m-ki M. o wartości 72 złotych, czym spowodował straty w wysokości 672 złotych na szkodę I. K., przy czym zarzucanego czynu dopuścił się będąc uprzednio skazanym na mocy Wyroku Sądu Rejonowego w Lwówku Śląskim z dnia 10 września 2013 roku sygn. akt VII K 466/13 za czyny z art. 288 § 1 kk przy zastosowaniu art. 91§ 1 kk na karę 8 miesięcy pozbawienia wolności, którą odbył w ramach kary łącznej 10 miesięcy pozbawienia wolności, orzeczonej tym wyrokiem w okresie od 24 lipca 2014 roku do 24 maja 2015 roku,

tj. o czyn z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.

II. w okresie od 20 do 24 czerwca 2016 roku w U., powiatu (...), po uprzednim pokonaniu zamka drzwi wejściowych lokalu mieszkalnego za pomocą przerobionego klucza, wszedł do jego wnętrza, skąd zabrał w celu przywłaszczenia pieniądze polskie w kwocie 200 złotych, czym działał na szkodę D. K., przy czym zarzucanego czynu dopuścił się będąc uprzednio skazanym na mocy Wyroku Sądu Rejonowego w Lwówku Śląskim z dnia 10 września 2014 roku sygn. akt VII K 466/13 za czyny z art. 288 § 1 kk przy zastosowaniu art. 91 § 1 k.k. na karę 8 miesięcy pozbawienia wolności, którą odbył w ramach kary łącznej 10 miesięcy pozbawienia wolności orzeczonej tym wyrokiem w okresie od 24 lipca 2014 roku do 24 maja 2015 roku,

tj. o czyn z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.

III. w dniu 18 lipca 2016r. za pomocą przerobionego klucza pokonał zamek drzwi wejściowych lokalu mieszkalnego po czym wdarł się do jego wnętrza, gdzie pomimo wielokrotnego wezwania I. K. do opuszczenia tego lokalu nie chciał tego uczynić i opuścił go dopiero po groźbie wezwania Policji, przy czym zarzucanego czynu dopuścił się będąc uprzednio skazanym na mocy Wyroku Sądu Rejonowego w Lwówku Śląskim z dnia 9 listopada 2014 roku sygn. akt VII K 343/14 za czyn z art. 207 § 1 kk na karę 8 miesięcy pozbawienia wolności, którą odbył w okresie od 24 maja 2015 roku do 18 stycznia 2016 roku,

tj. o czyn z art. 193 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.

IV. w tym samym miejscu i czasie co w pkt. III groził I. K. pozbawieniem życia poprzez uduszenie, jak też szarpanie ją za ubrania, co wzbudziło u wymienionej uzasadnioną obawę, że groźby te zostaną spełnione, przy czym tego czynu dopuścił się będąc uprzednio skazanym na mocy Wyroku Sądu Rejonowego w Lwówku Śląskim z dnia 19 listopada 2014 roku sygn. akt VII K 343/14 za czyby z art. 207 § 1 kk na karę 8 miesięcy pozbawienia wolności, którą odbył w okresie od 24 maja 2015 roku do 18 stycznia 2016 roku,

tj. o czyn z art. 190 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.

I. oskarżonego M. K. (1) uniewinnia od popełnienia zarzucanego mu w pkt III części wstępnej czynu a kosztami w tym zakresie obciąża Skarb Państwa;

II. uznaje oskarżonego M. K. (1) za winnego, tego że w dniu 22 czerwca 2016 roku z lokalu mieszkalnego w budynku położonego w U. nr 197, zabrał w celu przywłaszczenia pieniądze polskie w kwocie 600 zł i 4 paczki papierosów marki M. o wartości 72 zł, czym spowodował łączne straty w wysokości 672 zł na szkodę I. K., przy czym czynu tego dopuścił się, będąc uprzednio skazanym na mocy Wyroku Sądu Rejonowego w Lubaniu, VII Zamiejscowy Wydział Karny z/s w L. z dnia 10 września 2013 roku sygn. akt VII K 466/13 za czyny z art. 288 § 1 kk przy zastosowaniu art. 91§ 1 kk na karę 8 miesięcy pozbawienia wolności, którą odbył w ramach kary łącznej 10 miesięcy pozbawienia wolności, orzeczonej tym wyrokiem w okresie od 24 lipca 2014 roku do 24 maja 2015 roku, tj. popełnienia czynu z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. i za to na podstawie wyżej powołanych przepisów wymierza mu karę 4 (czterech) miesięcy pozbawienia wolności;

III. uznaje oskarżonego M. K. (1) za winnego, tego że w okresie od 20 do 24 czerwca 2016 roku z lokalu mieszkalnego w budynku położonego w U. nr 197, zabrał w celu przywłaszczenia pieniądze polskie w kwocie 200 zł, czym działał na szkodę D. K., tj. popełnienie wykroczenia z art. 119 § 1 kw. i za to na podstawie wyżej powołanego przepisu wymierza mu karę 15 (piętnastu) dni aresztu;

IV. uznaje oskarżonego M. K. (1) za winnego czynu opisanego w pkt IV części wstępnej wyroku, przy czym przyjmuje, że czynu tego dopuścił się, będąc uprzednio skazanym na mocy Wyroku Sądu Rejonowego w Lubaniu, VII Zamiejscowy Wydział Karny z/s w L. z dnia 10 września 2013 roku sygn. akt VII K 466/13 za czyny z art. 207 § 1 kk na karę 5 miesięcy pozbawienia wolności, którą odbył w ramach kary łącznej 10 miesięcy pozbawienia wolności, orzeczonej tym wyrokiem w okresie od 24 lipca 2014 roku do 24 maja 2015 roku, tj. popełnienia czynu z art. 190 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. i za to na podstawie wyżej powołanych przepisów wymierza mu karę 5 (pięciu) miesięcy pozbawienia wolności

V. na podstawie art. 85 k.k., art. 86 § 1 k.k. łączy oskarżonemu M. K. (1) kary pozbawienia wolności orzeczone w pkt II i IV wyroku i wymierza mu karę łączną 7 (siedmiu) miesięcy pozbawienia wolności;

VI. na podstawie art. 119 § 4 kw. orzeka wobec oskarżonego M. K. (1) obowiązek zapłaty równowartości ukradzionego mienia, poprzez zapłatę na rzecz pokrzywdzonego D. K. kwoty 200 (dwustu) złotych;

VII. na podstawie art. 230 § 2 kpk. zwraca oskarżonemu M. K. (1) dowód rzeczowy w postaci: klucza do drzwi koloru szarego, zapisanego pod nr Drz 269/16 i nr 91/16 księgi przechowywanych przedmiotów;

VIII. na podstawie art. 624 § 1 kpk i art. 17 ust. 1 i 2 Ustawy z dn. 23.06.1973 r o opłatach w sprawach karnych zwalnia oskarżonego M. K. (1) od ponoszenia kosztów sądowych obciążając nimi Skarb Państwa i nie wymierza mu opłaty;

IX. na podstawie art. 627 kpk zasądza od oskarżonego M. K. (1) na rzecz oskarżycielki posiłkowej I. K. kwotę 840 złotych tytułem poniesionych przez nią wydatków w sprawie.

Sygn. akt II K 465/16

UZASADNIENIE

W wyniku przewodu sądowego ustalono następujący stan faktyczny:

M. K. (1) w chwili obecnej jest 60 –cio letnim ,stałym mieszkańcem miejscowości U. w gminie G. , powiatu (...). W U. zamieszkuje on w budynku nr (...) wraz byłą żoną I. K. i dorosłym synem D. K.. Byli małżonkowie są wprawdzie po rozwodzie , niemniej jednak w dalszym ciągu nie przeprowadzili podziału majątku, w związku z czym zarówno budynek mieszkalny , jak i budynki gospodarcze i inne nieruchomości , czy też rzeczy ruchome nabyte w trakcie trwania ich małżeństwa pozostają do chwili obecnej wspólne.

(dowód: dane osobowe oskarżonego M. K. (1) – k. 48 i k. 95 v ; wyjaśnienia osk. M. K. (1) – k.95v – 96; zeznania pokrzywdzonej I. K. – k. 96v-97, kserokopia wyroku Sądu Okręgowego w Jeleniej Górze sygn. akt I C 176/15- k.92).

Byli małżonkowie od wielu lat są ze sobą skonfliktowani , a M. K. (1) już dwukrotnie w przeszłości był karany sędownie za znęcanie się nad członkami swojej rodziny. Między innymi z uwagi na powyższe każde z byłych małżonków jak również D. K. w budynku , w którym zamieszkują posiadają odrębne pomieszczenia mieszkalne. Zarówno I. K. , jaki D. K. pomieszczenia te zamykają na klucz.

(dowód: zeznania świadków: I. K. – k. 96v-97, D. K. –k. 97v- 98 ; odpis wyroku Sądu Rejonowego w Lubaniu w VII Zamiejscowym Wydziale Karnym z/s w L. z dnia 10.09.2013 r. sygn. akt VII K 466/13- k. 56-57 ; odpis wyroku Sądu Rejonowego w Lubaniu w VII Zamiejscowym Wydziale Karnym z/s w L. z dnia 19.11.2014 r. sygn. akt VII K 343/14- k. 61 ; zapytanie o karalność dot. osk. M. K. (1) – k.50-51).

W okresie (...) syn osk. M. D. K. wyjechał do swojego kolegi na sianokosy. Swoje mieszkanie zamknął na klucz. Korzystając z nieobecności syna D. , M. K. (1) we wskazanym powyżej okresie 20-24 czerwca 2016 r. , po uprzednim pokonaniu zamka drzwi wejściowych lokalu mieszkalnego za pomocą przerobionego klucza, wszedł do jego wnętrza, skąd zabrał w celu przywłaszczenia pieniądze polskie w kwocie 200 złotych, czym działał na szkodę D. K..

(dowód: zeznania świadka D. K. –k. 97v- 98 ; notatka urzędowa –k. 9).

Wykorzystując natomiast w dniu 22 czerwca 2016 roku nieobecność w domu byłej żony I. K. , M. K. (1) po uprzednim pokonaniu zamka drzwi wejściowych lokalu mieszkalnego za pomocą przerobionego klucza, wszedł do jego wnętrza skąd zabrał w celu przywłaszczenia pieniądze polskie w kwocie 600 złotych i 4 paczki papierosów m-ki M. o wartości 72 złotych, czym spowodował straty w wysokości 672 złotych na szkodę I. K..

(dowód: wyjaśnienia osk. M. K. (1) – k.95v – 96 – w części ; zeznania pokrzywdzonej I. K. – k. 96v-97; zeznania świadka A. Z. –k. 98).

Natomiast w dniu 18 lipca 2016r. M. K. (1) ponownie za pomocą przerobionego klucza pokonał zamek drzwi wejściowych lokalu mieszkalnego zajmowanego przez byłą żonę po czym wdarł się do jego wnętrza. Tym razem zastał tam jednak I. K., gdzie pomimo wielokrotnego wezwania I. K. do opuszczenia tego lokalu nie chciał tego uczynić i opuścił go dopiero po groźbie wezwania Policji.

Nadto jeszcze przed opuszczeniem tego lokalu groził I. K. pozbawieniem życia poprzez uduszenie, jak też szarpał ją za ubrania, co wzbudziło u wymienionej uzasadnioną obawę, że groźby te zostaną spełnione.

(dowód: wyjaśnienia osk. M. K. (1) – k.95v – 96 – w części ; zeznania pokrzywdzonej I. K. – k. 96v-97 ; zeznania świadka A. Z. –k. 98).

Jak już nadmieniono powyżej , oskarżony M. K. (1) w przeszłości był kilkakrotnie karany sędownie , jak również odbywał kary pozbawienia wolności w zakładzie karnym. Mianowicie na mocy Wyroku Sądu Rejonowego w Lubaniu VII Zamiejscowy Wydział Karny z/s w L. z dnia 10 września 2013 roku sygn. akt VII K 466/13 za czyny z art. 207 § 1 kk. i z art. 288 § 1 kk. przy zastosowaniu art. 91 § 1 k.k. na kary pozbawienia wolności, którą odbył w ramach kary łącznej 10 miesięcy pozbawienia wolności orzeczonej tym wyrokiem w okresie, od 24 lipca 2014 roku do 24 maja 2015 roku.

Oskarżony M. K. (1) był również uprzednio skazanym na mocy Wyroku Sądu Rejonowego w Lubaniu w VII Zamiejscowym Wydziale Karnym z/s w L. z dnia 19 listopada 2014 roku sygn. akt VII K 343/14 za czyn z art. 207 § 1 kk. na karę 8 miesięcy pozbawienia wolności, którą odbył w okresie od 24 maja 2015 roku do 18 stycznia 2016 roku.

(dowód: zapytanie o karalność dotyczące osoby oskarżonego M. K. (1) – k. 50-51, odpisy wyroków Sądu Rejonowego w Lubaniu VII Zamiejscowy Wydział Karny z/s w L. z dnia 10.09.2013 r.. sygn. akt II K 466/13 i z dnia 19.11.2014 r. sygn. akt VII K 343/14 - k.56-57 i k. 61).

Z uwagi na fakt , że M. K. (1) w przeszłości był leczony na oddziale psychiatrycznym (k. 91) , został on przebadany na potrzeby niniejszej sprawy przez biegłych lekarzy psychiatrów i biegłego psychologa. Ze sporządzonej przez nich opinii sądowo – psychiatrycznej – wniosków końcowych wynika , że M. K. (1) nie jest osobą chorą psychicznie , ani upośledzoną umysłowo, a stwierdzony u niego zespół zależności alkoholowej w fazie przewlekłej , oraz cechy uszkodzenia (...) pozostają bez znaczenia orzeczniczego w niniejszej sprawie.

Nadto , że oskarżony M. K. (1) tempore criminis nie miał zniesionej całkowicie , ani ograniczonej w stopniu znacznym zdolności rozpoznawania znaczenia zarzucanych mu czynów , ani pokierowania swoim postępowaniem.

(dowód: opinia sądowo- psychiatryczna oskarżonego M. K. (1) k. 104- 106).

Przesłuchany w charakterze podejrzanego w postępowaniu przygotowawczym , M. K. (1) nie przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów. W złożonych wyjaśnieniach podał , że w czerwcu 2016 r. wszedł do mieszkania zajmowanego przez I. K. , otwierając drzwi przerobionym kluczem. Z mieszkania tego chciał zabrać klucze do samochodu (...) i dokumenty do tego auta. Nie znalazł jednak tych kluczy i dokumentów , za to w szufladzie znalazł klucze do samochodu "O. (...)", nadto z mieszkania tego zabrał 3 paczki papierosów (...), zaprzeczając aby zabierał jakiegokolwiek pieniądze. Zaprzeczył nadto aby wchodził do mieszkania syna D. K.. Dalej wyjaśnił , że 18 lipca 2016 r. ponownie chciał wejść do mieszkania żony pod jej nieobecność , znowu poszukać kluczy i dokumentów samochodu (...). Wszedł do tego mieszkania myśląc , że nie ma tam I. K.. Kiedy wszedł okazało się jednak , że zastał pokrzywdzoną , I. K. wówczas zaczęła do niego krzyczeć i używać słów wulgarnych, popychała go w kierunku drzwi. On chcąc uniknąć upadku machnął ręką i rzucił z półki kwiatek, którego doniczka się rozbiła . Zaprzeczył aby rzucał w żonę pilotem od telewizora i nie przyznał się do szarpania żony. Zaprzeczył również aby groził byłej żonie (k. 50).

Bezpośrednio przed sądem , przesłuchany w charakterze oskarżonego, M. K. (1) , również nie przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów i złożył wyjaśnienia o podobnej treści do tych z postępowania przygotowawczego. Dodatkowo wyjaśnił , że w mieszkaniu żony szukał także książki gospodarstwa rolnego , paszportów bydła , gdyż chciał sprzedać trzy byki. Pieniądze z tej sprzedaży chciał przeznaczyć na swoje gospodarstwo rolne i życie. Natomiast kiedy był w mieszkaniu wówczas jak zastał tam żonę, to natychmiast je opuścił jak była żona I. K. powiedziała , że „dzwoni na policje” (k. 95 v- 96).

Sąd zważył co następuje:

Przechodząc do oceny zebranego w sprawie materiału dowodowego, a w szczególności do oceny wyjaśnień oskarżonego M. K. (1) generalnie należy wskazać, że te wyjaśnienie na wiarygodność nie zasługują.

Niemniej jednak , należy je uwzględnić w zakresie tym , gdzie osk. M. K. (1) kwestionuje , aby wchodząc do mieszkania I. K. dopuścił się kradzieży z włamaniem. Jednakże Sąd uznał je za wiarygodne , nie z powodów podanych przez oskarżonego M. K. (1) , a z zupełnie innych. Mianowicie bezspornym w sprawie jest , że małżonkowie I. i M. K. (1) są po rozwodzie, niemniej jednak do chwili obecnej nikt nie przeprowadził podziału ich majątku dorobkowego uzyskanego w małżeństwie. Tym samym budynek w który zamieszkują pod nr 197 w U. jest ich wspólnością majątkową małżeńską. Skora zatem M. K. (1) jest

właścicielem tego budynku , tak samo jak I. K. , to dotyczy to wszystkich pomieszczeń w tym budynku.

Skoro zatem tak , to oczywistym jest , że M. K. (1) nie mógł „włamać” się w jakikolwiek sposób , ani do pomieszczenia zajmowanego przez I. K. , ani do pomieszczenia zajmowanego przez jego syna D. K. , bo nie można „włamać” się do pomieszczenia którego jest się właścicielem!

Zatem powyższe skutkowało tym ,że M. K. (1) musiał tym samym zostać uniewinniony od czynu opisanego w pkt. III części wstępnej wyroku , gdyż tym samym nie można naruszyć miru domowego w pomieszczeniu-mieszkanie , którego jest się właścicielem.

Z tych też względów , w tym zakresie kosztami postępowania został obciążony Skarb Państwa. Mało tego powyższe ustalenie miało również wpływ na kwalifikacje pozostałych zarzucanych oskarżonemu M. K. (1) czynów do czego Sąd „przejdzie” w dalszej części uzasadnienia.

W tym miejscu należy bowiem wskazać , że Sąd wyjaśnienia oskarżonego M. K. (1) w pozostałej części , gdzie nie przyznawał się do zarzucanych mu czynów uznał za niewiarygodne. Stały one bowiem w rażącej i oczywistej sprzeczności z zeznaniami wszystkich pozostałych przesłuchanych w sprawie w charakterze świadków ,osób.

Zeznania zaś , I. K., D. K. , A. Z. , jak i funkcjonariuszy policji w osobach P. J. i M. W. , Sąd uznał za w pełni wiarygodne. Sąd nie znalazł żadnych podstaw aby zakwestionować treści zeznań osób pokrzywdzonych w tej sprawie a to I. K., czy też D. K..

Zdaniem Sądu osoby te nie miały żadnych podstaw ,aby niesłusznie posądzać M. K. (1) o kradzież mienia na ich szkodę , czy też zachowanie opisane w pkt. IV części wstępnej wyroku. Rzeczą bowiem nie budzącą wątpliwości jest fakt , że osk. M. K. (1) jest osobą nadużywającą alkoholu i agresywną zarówno słownie jak i fizycznie wobec członków swojej rodziny.

Nawet bowiem w obecności funkcjonariuszy policji (P. J.) używał słów wulgarnych wobec najbliższych członków rodziny , oraz próbował kopnąć syna D. K..

Nie sposób również nie zauważyć , że zeznania I. K. , D. K. , A. Z. , są konsekwentne , logiczne , pełne i jasne , a nadto wzajemnie się ze sobą uzupełniają i potwierdzają. Nie było również żadnych podstaw aby nie uznać za wiarygodne zeznań funkcjonariuszy policji w osobach P. J. i M. W.. Osoby te są przecież obce wobec wszystkich stron konfliktu i nie mają żadnych powodów żeby zeznawać na korzyść lub nie korzyść którejkolwiek ze stron.

Sąd nie znalazł również żadnych podstaw do zakwestionowania opinii sądowno – psychiatrycznej o osobie osk. M. K. (1) , tym bardziej , że nie kwestionowała jej żadna ze stron postępowania.

Dokonując zatem całościowej oceny materiału dowodowego, należy stwierdzić, iż wyjaśnienia oskarżonego M. K. (1) , są w zdecydowanej większości niewiarygodne , zaś zebrany w sprawie materiał dowodowy i omówiony powyżej wskazuje jednoznacznie, że oskarżony ten dopuścił się czynów karalnych.

Należy zatem wskazać, że oskarżony M. K. (1) swoim zachowaniem wyczerpał ustawowe znamiona przestępstwa z art. 278 § 1 kk. w zw. z art. 64 § 1 kk. ten sposób, że :

- w dniu 22 czerwca 2016 roku z lokalu mieszkalnego w budynku położonego w U. nr 197, zabrał w celu przywłaszczenia pieniądze polskie w kwocie 600 zł i 4 paczki papierosów marki M. o wartości 72 zł, czym spowodował łączne straty w wysokości 672 zł na szkodę I. K., przy czym czynu tego dopuścił się, będąc uprzednio skazanym na mocy Wyroku Sądu Rejonowego w Lubaniu, VII Zamiejscowy Wydział Karny z/s w L. z dnia 10 września 2013 roku sygn. akt VII K 466/13 za czyny z art. 288 § 1 kk. przy zastosowaniu art. 91§ 1 kk. na karę 8 miesięcy pozbawienia wolności, którą odbył w ramach kary łącznej 10 miesięcy pozbawienia wolności, orzeczonej tym wyrokiem w okresie od 24 lipca 2014 roku do 24 maja 2015 roku. Nadto swoim zachowaniem wyczerpał ustawowe znamiona wykroczenia z art. 119 § 1 kk. ten sposób, że :

- w okresie od 20 do 24 czerwca 2016 roku z lokalu mieszkalnego w budynku położonego w U. nr 197, zabrał w celu przywłaszczenia pieniądze polskie w kwocie 200 zł, czym działał na szkodę D. K. , oraz osk. M. K. (1) kolejnym swoim zachowaniem wyczerpał ustawowe znamiona przestępstwa z art. 190 § 1 kk. w zw. z art. 64 § 1 kk. ten sposób, że :

- w dniu 18 lipca 2016 r. w U. , powiatu (...), groził I. K. pozbawieniem życia poprzez uduszenie, jak też szarpał ją za ubrania, co wzbudziło u wymienionej uzasadnioną obawę, że groźby te zostaną spełnione, przy czym czynu tego dopuścił się, będąc uprzednio skazanym na mocy Wyroku Sądu Rejonowego w Lubaniu, VII Zamiejscowy Wydział Karny z/s w L. z dnia 10 września 2013 roku sygn. akt VII K 466/13 za czynu z art. 207 § 1 kk. na karę 5 miesięcy pozbawienia wolności, którą odbył w ramach kary łącznej 10 miesięcy pozbawienia wolności, orzeczonej tym wyrokiem w okresie od 24 lipca 2014 roku do 24 maja 2015 roku.

W ocenie Sądu żadnej wątpliwości nie mogą budzić, kwalifikacje prawne zarzucanych osk. M. K. (1) czynów. Jeśli chodzi o przestępstwo z art. 278 kk. to oczywistą konsekwencją uznania że sprawca nie może „włamać” się do swojego pomieszczenia, była zmiana kwalifikacji z przestępstwa kradzieży z włamaniem na przestępstwo zwykłej kradzieży. Nie może budzić przecież żadnej wątpliwości , że zarówno kwota pieniężna w wysokości 600 złotych oraz dodatkowo trzy paczki papierosów o wartości 72 złote stanowi mienie w rozumieniu przepisu art. 278 kk. Takie mienie stanowi również kwota 200 złotych skradziona na szkodę D. K. , lecz jest ona wysokości nie przekraczającej ¼ najniższego miesięcznego wynagrodzenia w związku z powyższym ten czyn musiał zostać zakwalifikowany jako wykroczenie z art. 119 kw.

Natomiast nie może budzić wątpliwości , to że przestępstwo z art. 190 kk. polega na groźeniu innej osobie popełnieniem przestępstwa na jej szkodę w taki sposób , że mogła się ona obawiać urzeczywistnienia tej zapowiedzi. Jeśli zatem osk. M. K. (1) będąc w stanie nietrzeźwości stawał się agresywny i nieobliczalny i krzyczał do swojej byłej żony , że ją zabije , to pokrzywdzona z pewnością tych gróźb mogła się obawiać. Tym bardziej, że M. K. (1) już wcześniej dopuszczał się przestępstw na szkodę byłej żony i był za nie prawomocnie skazywany.

Następnie kwalifikacja z art. 64 § 1 kk. znajduje uzasadnienie w poprzednim skazaniu M. K. (1) za przestępstwo umyślne podobne jakim były czyny z art. 207 § 1 kk. i z art. 288 § 1 kk. za które M. K. (1) został skazany na mocy wyroku Sądu Rejonowego w Lubaniu w VII Zamiejscowym Wydziale Karnym z/s w L. z dnia 10 września (...). sygn. akt VII K 466/13 na karę łączną 10 miesięcy pozbawienia wolności, którą to karę odbył w okresie od 24.07.2014 r. do 24.05.2015 r.

Zatem odbyta kara wyniosła co najmniej sześć miesięcy i przestępstwa kradzieży , gróźb karalnych dopuścił się on przed upływem 5 lat od odbycia poprzedniej kary.

Przy wymiarze kary Sąd wziął pod uwagę całokształt okoliczności zarówno obciążających, jak i łagodzących dotyczących osoby sprawcy – M. K. (1). Z tym, że podkreślić należy, iż w ocenie Sądu w zdecydowanej większości były to okoliczności obciążające, do których należy zaliczyć:

uprzednią trzykrotną karalność oskarżonego w przeszłości i to karalność (dwukrotnie) za przestępstwa podobne , na szkodę tych samych osób, w wyniku której M. K. (1) odbywał kary w warunkach zamkniętego zakładu karnego. Popelnienie kolejnych przestępstw w warunkach recydywy z art. 64 § 1 kk.

Za jedyną zaś okolicznością łagodzącą o ocenie Sądu należało uznać to, że oskarżony M. K. (1) w żaden bezprawny sposób nie utrudniał prowadzonego wobec niego postępowania karnego.

Łącząc wyżej wymienione okoliczności z dyrektywami wymiaru kary z art. 53 § 1 i 2 kk. (a art. 33 § 1 i 2 kw. w odniesieniu do wykroczenia) , Sąd uznał , że wymierzenie oskarżonemu M. K. (1) za czyn opisany w pkt II części skazującej wyroku , na podstawie art. 278 § 1 kk. w zw. z art. 64 § 1 kk. kary czterech miesięcy pozbawienia wolności , za czyn opisany w pkt. III części skazującej orzeczenia , na podstawie art. 119 § 1 kw. kary piętnastu dni aresztu , a za czyn opisany w pkt. IV części skazującej orzeczenia, na podstawie art. 190 § 1 kk. w zw. z art. 64 § 1 kk. kary pięciu miesięcy pozbawienia wolności jest adekwatne do stopnia społecznej szkodliwości popełnionych przez niego czynów

– przy czym spełni w stosunku do oskarżonego M. K. (1) rolę wychowawczą i zapobiegawczą , czyniąc nadto zadość prewencji ogólnej.

Na podstawie art. 85 kk., art. 86 § 1 kk. wymierzone oskarżonemu M. K. (1) w pkt. II i IV części skazującej wyroku, kary pozbawienia wolności , Sąd połączył i jako karę łączną wymierzył mu karę 7 (siedmiu) miesięcy pozbawienia wolności.

Przy wymierzaniu kary łącznej , Sąd przyjął zasadę asperacji , gdyż z jednej strony czyny popełnione przez osk. M. K. (1) zostały popełnione niemalże w jednym czasie i na szkodę tej samej pokrzywdzonej , z drugiej zaś strony czyny których dopuścił się oskarżony M. K. stanowią różne przestępstwa.

Orzekając o rozmiarze kary Sąd wziął także pod uwagę właściwości i warunki osobiste oskarżonego M. K. (1) , jego sposób życia przed popełnieniem przestępstwa , a także zachowanie się oskarżonego po jego popełnieniu. Zważywszy, zatem na uprzednią wielokrotną karalność osk. M. K. (1) i to za przestępstwa podobne na szkodę tej samej pokrzywdzonej nie sposób było uznać, że zachodzi wobec niego pozytywna prognoza w zachowaniu się na przyszłość i skorzystania tym samym z dobrodziejstwa warunkowego zawieszenia wykonania kary pozbawienia wolności z art. 69 kk. Tym bardziej, że warunkowe zawieszenie wykonania kary pozbawienia wolności ustawowo jest wykluczone wobec jego osoby , skoro był on już w przeszłości karany na kary pozbawienia wolności.

Na podstawie art. 119 § 4 kw. , Sąd orzekł wobec oskarżonego M. K. (1) obowiązek zapłaty równowartości ukradzionego mienia, poprzez zapłatę na rzecz pokrzywdzonego D. K. kwoty 200 (dwustu) złotych , gdyż pokrzywdzony ten do chwili obecnej nie odzyskał swoich pieniędzy.

Natomiast takiego obowiązku naprawienia szkody , Sąd nie orzekł wobec pokrzywdzonej I. K. , gdyż żadna ze stron we właściwym czasie nie zgłosiła takiego żądania w trybie przepisu art. 46 kk.

Natomiast na podstawie art. 230 § 2 kpk. , Sąd zwrócił oskarżonemu M. K. (1) dowód rzeczowy w postaci: klucza do drzwi koloru szarego, zapisanego pod nr Drz. 269/16 i nr 91/16 księgi przechowywanych przedmiotów, gdyż przedmiot ten był zbędny dla postępowania karnego , a z drugiej strony stanowił własność osk. M. K. (1).

Mając na uwadze , to , że osk. M. K. (1), będzie musiał odbywać karę pozbawienia wolności w zakładzie karnym, gdzie w związku z tym jego możliwości finansowe będą ograniczone do minimum, Sąd uznał, iż zachodzą wobec niego podstawy do zwolnienia go od ponoszenia kosztów sądowych (i obciążenia nimi Skarbu Państwa) oraz nie wymierzania mu opłaty .

Podstawę ku temu stanowi przepis art. 624 § 1 kpk i art. 17 ust. 1 ustawy z dnia 23.06.1973 r. o opłatach w sprawach karnych. (tekst jedn.: Dz. U. 49 z 1983 r. poz. 223 z późn. zm.).

Wreszcie , Sąd na podstawie art. 627 kpk. zasądził od oskarżonego M. K. (1) na rzecz oskarżycielki posiłkowej I. K. kwotę 840 złotych tytułem poniesionych przez nią wydatków w sprawie. Podstawę ku temu (odnośnie kwoty) stanowiły

przepisy Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz. U. poz.1800) , a to § 11 ust. 2 pkt. 4.